

ται, "Ελληνες και κοσμοκράτορες Ρωμαῖοι ἐγείρουσι διωγμούς και θανατώνουσι βασιανιστικῶς τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἡ πίστις ἀνεπαισθήτως πληροὶ τὰς χώρας τῶν διωκτῶν, και τὸ φῶς αὐτῆς ὡς φλόξ ἀνημμένη ἐν μέσῳ πεπυκνωμένου και γηραίου ἄλλοι, (κατὰ τὸν Αὐγουστον) ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πνεύματος ὑποθαλωμένη, κωνεῖ τὸ θεῖον πῦρ εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον, και ὀλίγον κατ' ὀλίγον προβαίνει, ἐκτείνεται, ὑψώνει τὰς φλόγας αὐτῆς, καταφλέγει και καταβιβρώσκει μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Ὁ φλόγγος τῶν Ἀλιέων τῆς Τιβεριάδος ἐξέρχεται εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, και τὰ ρήματα αὐτῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. (Ρωμ. Ε, 18).

Τὸ ἐπιτελεσθὲν και συνεχιζόμενον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔργον εἶναι θαῦμα! Διότι ἐν ᾧ θὰ ἐνόμιζέ τις τὴν πλήρη ἐξόντωσιν τῆς θρησκείας κατόπιν τόσων κρισιμωτάτων δι' αὐτὴν διωγμῶν εἴκοσιν αἰῶνων, ἀποροῦντες βλέπομεν τοὺς φρικιαστικούς διωγμούς ὡς ἀπλᾶς τινὰς και ἀπατηλὰς περιπετείας, ἐξ ὧν ἀναπηδοῦν τὰ ἀθάνατα και σωτήρια ρήματα ἐκ τῆς γλυκυτάτης τοῦ Χριστιανισμοῦ πηγῆς, ὡς δροσιατικὰ νάματα ἀρδεύοντα τὴν ἠθικῶς μαραινόμενην ἀνθρωπότητα. Και τῆς διδδει, πρὶν σβύση, ζῶν και δύναμιν ν' ἀνθίσουν ἐν αὐτῷ τὰ ὠραιότερα ἄνθη τῆς ἐλευθερίας και τῆς ἰσότητος, τῆς εἰρήνης και τῆς χαρᾶς, τῆς πίστεως και τῆς ἀγάπης...

Μὴ λοιπὸν σκανδαλίζεσθαι, χριστιανέ μου ἀδελφέ. Ἡ ἱστορία τῆς Θείας σου θρησκείας συνεχιζεται. Και ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ θρίαμβος αὐτῆς ὑπῆρξε πλήρης και μετ' αὐτοῦ συνεδέθησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οὕτω και τώρα ὁ θρίαμβος εἶναι βέβαιος και μετ' αὐτοῦ καλούμεθα νὰ συνδεθῶμεν ἡμεῖς. Μὴ ταράσσειται ἡ καρδιά σου. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εὑρίσκεισαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Και ἅς νομίσης, ὅτι ὁ Σωτὴρ καθεύδει. Διότι και εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Πέτρου ἐφαίνετο, ὅτι ἐκοιμάτο, ἀλλ' ὅτε ἐπέπεσαν αἱ τρικυμῖαι και οἱ Ἀπόστολοι ἐκραζον «Διδάσκαλε, ἀπολύμεθα», ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τῇ θαλάσῃ και ἐγινε γαλήνη μεγάλη. Χριστιανέ μου, μὴ φοβοῦ. Κυβερνᾷ ὁ Χριστός.

Γ. Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητὴς Θεολογίας

Ἡ ἀμάθεια μετὰ σωφροσύνης εἶνε προτιμωτέον καὶ μετ' ἀκρίβειας δεξιότητος. Θουκυδίδης

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἡ ἀγωγή τῶν παιδων πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν. Οἱ γονεῖς δύνανται, ἔχουσι καθήκον και ὀφείλουσι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ δίδουν εἰς τὰ συναισθήματα και τὰς συνηθείας τῶν παιδων τῶν ὠρισμένην κατεύθυνσιν, διότι αὐτοὶ γνωρίζουν καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὰς κλίσεις και τὰς ροπὰς τῶν τέκνων των. Τὸ σχολεῖον συνεχίζει τὴν οἰκογενειακὴν αὐτὴν ἀγωγήν, διευθύνει, προάγει και τελειοποιεῖ τὴν ἠθικὴν και πνευματικὴν πρόοδον και ἀνατροφὴν των. Τὸ σχολεῖον μορφώνει νέους ἀνταποκρινομένους πρὸς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά.

Τὸ σχολεῖον εἶναι τὸ ἐργαστήριον, εἰς ὃ δημιουργεῖται και χαλκεύεται ὁ ἠθικός χαρακτήρ διὰ τοῦ ἀποκλειστικοῦ παραδείγματος τοῦ διδασκάλου. Διὰ νὰ μορφώσῃ τις τὴν βούλησιν, τὴν μητέρα τοῦ χαρακτήρος, ὅπως τινὲς ὠνόμασαν αὐτὴν, ὀφείλει νὰ μεταμοσχεύσῃ και μεταλαμπαδεύσῃ οὕτω εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παιδων συνηθείας τινὰς, ἀλλ' ἡ μεταμόσχευσις αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τῶν παιδων, ἡ ὁποία εἶναι τότε ἐπιδεκτικὴ και εὐπλαστος, ὡς εἰς τὸ νέον δένδρον φυσικῶς και φυτολογικῶς συμβαίνει διὰ τοῦ τρόπου και τῆς μεθόδου τοῦ ἐξευγενισμοῦ.

Ἡ συχνὴ ἐπανάληψις μιᾶς πράξεως γίνεται συνήθεια μετὰ τὸν χρόνον. Εἰς δὲ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος συντελεῖ ἐπίσης και ἡ σωματικὴ τῶν παιδων κατάστασις. Τὸ νὰ φροντίσῃ τις διὰ τὸ σῶμα των εἶναι ὡς ἐὰν ἐφρόντιζε διὰ τὸν χαρακτήρα των. Μία οἰαδήποτε βλάβη τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν ἐπιδρᾷ μόνον δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἀλλὰ και ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος. Ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ φροντίζωμεν και περὶ τῆς ὑγείας τοῦ σώματος, αὕτη δὲ ἡ φροντίς πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται και εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας.

Ἡ ἀγωγή τοῦ χαρακτήρος δὲν τερματίζεται εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Τὸ σχολεῖον τοῦτο δίδει τὰς πρώτας βᾶσεις, τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα, καλλιεργεῖ τὰς ψυχικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν και ἐγχαράσσει εἰς αὐτὰς ἕνα ὅσον τὸ δυνατόν τέλειον χαρακτήρα, τοῦ ὁποῦ ὅμως δὲν τερματίζει τὴν μόρφωσιν. Τὸ σχολεῖον διδάσκει τοὺς μαθητὰς νὰ ἐ-

χουν πεποίθησιν εις τὰς δυνάμεις των, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐπιδιώκεται ἡ πραγματοποίησις ἠθικῶν σκοπῶν· τοὺς διδάσκει νὰ εἶναι εὐέλπιδες, νὰ ἀτενίζουσιν μὲ πίστιν πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοὺς προετοιμάζει διὰ τὴν βιοπᾶλιν.

Τὸ σχολεῖον ὑποβάλλει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν συνήθειαν νὰ χρησιμοποιῶσι ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας των λογικῶς καὶ ἁρμονικῶς, νὰ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένως καὶ αὐτοτελῶς καὶ ἰδίως νὰ διευθύνουν αὐτενεργοῦντες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος των δι' ἀτομικῆς προσπάθειας ἐν μέσῳ τοῦ χειμάρρου τοῦ κόσμου. Μόνον, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ μορφώσωμεν τὸν χαρακτῆρα των παιδῶν μας οὕτω, τότε θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πρόοδόν των εἰς τὸ μέλλον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινωνίας μας.

ΑΙ ΠΛΑΝΑΙ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

— Ἱστορικῶς, Γραφικῶς, λογικῶς καὶ μαθηματικῶς ἀσύστατοι.

Βλέπετε μήτις ὑμεῖς πλανήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐλεύθονται ἐπὶ τῇ δογματικῇ μου λέγοντες ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

«Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλοὺς».

Ματθ. 24, 5, 11.

Βλέπετε μήτις ὑμῶν ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. (Κολοσ. 2, 8).

Τοῖς ποθοῦσι τὴν ἀλήθειαν

Ἦσται νὰ μὴ ἴκωνται τὰ ποικιλόνομα ἀνατρεπτικὰ συστήματα πάσης ἠθικῆς βίσεως καὶ χριστιανικῆς ἀληθείας, ἐπ' ἄσχατον ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ παρουσιασθεῖσα ἀρετὴ τῶν Χιλιαστῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν—Παρουσιασταί.

Ὁ ὀργασμὸς καὶ ἡ ὁρμὴ ἀφ' ἐνὸς τῶν φανατικῶν ἐπιπέδων τῆς ἀρέσεως ταύτης, τὸ ἀσθονὸν χρέμα ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀλύπητα δαπανώμενον διὰ προσεκλευτικῶς σκοποῦς, ἐσκανδάλιζε πολλὰς συνειδήσεις καὶ εἰς περισσοτέρους ἐπέφερε χλιαρότητα πρὸς τὴν πίστιν. Διότι οἱ Παρουσιασταὶ χάρις εἰς τὰ ἐξ Ἀμερικῆς κομιζόμενα ὑπεράφθονα δολλάρια διενεργοῦσι διαλέξεις εἰς τὰς καλύτερας αἰθούσας ἀντι κολοσσίου ἐνοικίου, οὐ μόνον εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος, διαβίδουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δωρεὰν περιοδικὰ ἐπὶ ἐκλεκτοτάτου χάριτου καὶ διαφημίζουσι διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀντιγενναίων ποσῶν τὰ συγγράμματά των. Κηρύττουσι, δέ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὅτι ἔλθη τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1925, ἵνα βασιλεύσῃ βασιλείαν ἐπίγειον ἐπὶ τῆς γῆς χίλια ὀλόκληρα ἔτη. Καὶ καλοῦσι πάντας νὰ πιστεῦ-

σῶσιν εἰς τὰ διδάγματα των, ἄλλως τιμωρία ἀνεύκτου ἀναμένει τοὺς ἀπιστήσαντας. Ἐνταῦθεν δὲ διακαλεῖσονται τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς πίστεως, χαλαρῶνουν τὸς ἠθικοὺς δεσμοὺς διότι δι' ἄσχυρίζονται, ὅτι καὶ ὁ Νέρων εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῇ, νεκρώνουσι πᾶσαν πρόοδον καὶ ἐργασίαν, διότι θύλακίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἢ ἀνταίβη ἢ εὐτυχία τοῦ 1925, τὴν ὅποιαν εἶναι δυνατὸν καὶ ὁ κικουργότερος τῶν ἀνθρώπων νὰ δοκιμάσῃ.

Ἡμεῖς τὰς ἀλλοκότους ταύτας ἰδέας καὶ τὰς τρομακτικὰς συνεπειὰς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἵνα διαφυλάξωμεν τοὺς ἀληθινοὺς πιστοὺς, διενεργήσαμεν διάλεξιν ἐπιστημονικὴν ἐνώπιον ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων, προβαίνομεν δὲ ἤδη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς πραγματικῆς ἡμῶν ταύτης πρὸς διακώτησιν πατῶν τῶν ἀληθῶς εὐγενῶν ψυχῶν, καὶ τῶν ποθεύοντων τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἐμπεδώσεως ὕψιων ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἵτινες ἐγγυῶνται τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου.

ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ. Ἐξέγυστα κληρικὴ τυσιογνωμία πρὸ καιροῦ εἶχαν ἐπιτρέψει ἡμῖν τὴν δημοσίευσιν τῆς κατωτέρω περὶ χιλιαστῶν πραγματικῆς ὁπίταν ἠθέλωμεν κρίνει σκόπιμον. Ἦδη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περὶ τὸν τέως ἱεροφάτην τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ νεοῦ Ἀγ. Διονυσίου Θερούδου παραδιδόμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν τότεν σαφῆ καὶ σοφὴν ταύτην πραγματείαν διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ—ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἀπὸ μικροῦ αἱ σχέσεις ἐκκλησίας καὶ πολιτείας δὲν εὐρίσκονται εἰς καλὸν σημεῖον. Ἡ πολιτεία κέρεται λίαν στραπικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅχι μόνον δὲν συνδράμει ταύτην ἀλλὰ συστηματικῶς περιφρονεῖ καὶ διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀτιμᾶζει τὴν μητέραν Ἐκκλησίαν ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν. Ἐνθυμείται τὴν Ἐκκλησίαν μόνον ὅταν τις πρόκειται νὰ διαρπάσῃ μοναστηριακὰ κτήματα ἢ νὰ ψηφίσῃ νόμους ἀντιστρατευομένους πρὸς τοὺς θεμελιώδεις Κανόνας τῶν 7 Οἴκου. Συνόδων ἢ ὅταν τις θέλει νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανον ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν τῆς. Εἶναι λυπηρὸν διότι οὕτω ἀσυστόλως κέρεται ἡ ἀχάριστος κόρη Πολιτεία πρὸς τὴν εὐλόστορον μητέρα Ἐκκλησίαν. Δησημοῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ὡς φυλὴ καὶ ὡς κράτος τὸ πᾶν σχεδὸν ὀφείλει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἤδη ἐν ᾧ ἐπιτρέπει ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ τηρῇ μυστικὰ ἔγγραφα ἀπαγορεύει τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐν ᾧ ἐξεγείρεται κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἀυθαρείας αὕτη κέρεται ἔτι ἀπεθέτερον καὶ ἱταμότερον ζητοῦσα διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ ἐξανγκασθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ δημοσιεύσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς.....

Καὶ ἐν ᾧ ἐπισήμως παρενρίσκειται διὰ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὰ ἐγκλίνα προπαγανδιστικῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς ἀφαιρεῖ τὰ οἰκόπεδα καὶ κτήματα τῆς Ριζαρείου σχολῆς κλπ. Θεοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματι μου... ἵνα μὴ ἀναφέρω καὶ τί ἄλλα... κατὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μηχανᾶται. Καὶ οὕτω γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τίς ἢ ἐπικρατοῦσα Ἐκκλησία ἐν